

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

Warszawa, 24 września 2014 r.

KRRiT-155/2014-decyzja nr 9/2014

DECYZJA NR 9 /2014
z dnia 24 września 2014 roku

TELEWIZJA POLSKA S.A.
ul. J.P. Woronicza 17
00-999 Warszawa

Na podstawie art. 53 ust. 1 w związku z art. 16a ust. 7 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm., dalej: „ustawa”) oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2013, poz. 267 i z 2014 r., poz. 183, dalej: „kpa”)

postanawiam

1. stwierdzić naruszenie przez Telewizję Polską S.A. z siedzibą w Warszawie – Nadawcę **Programu TVP 2** - art. 16a ust. 7 ustawy;
2. nałożyć na Telewizję Polską S.A. z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości **25.000 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy złotych).**

Karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszej Decyzji na rachunek Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w NBP Oddział Okręgowy w Warszawie Nr 13101010100095372231000000.

UZASADNIENIE

I.

W celu realizacji zadania ustawowego zapisanego w art. 6 ust. 2 pkt 4 ustawy, na podstawie jej art.10 ust. 2 pismem z dnia 3 kwietnia 2014 r. (sygn. DM.600.64.2014) zwrócono się do Telewizji Polskiej S.A. (dalej: „Nadawca”) z prośbą o przesłanie nagrań programu TVP 2 rozpowszechnianego w dniu 2 kwietnia br. w godz. 20:30 – 22:00.

Analiza przesłanych przez Nadawcę wraz z pismem z dnia 16 kwietnia 2014 r. wyżej opisanych materiałów wykazała, że:

1. w trakcie emisji serialu „Na dobre i na złe” rozpowszechniane były w napisach w dolnej części ekranu (tzw. scrollu) następujące komunikaty opatrzone logotypem TVP 2:
  - 20:54:52 – 20:55:15 – „Jeszcze dziś o 21.45 w cyklu Kino relaks komedia romantyczna »Monte Carlo«, a jutro o 20:40 i 21:05 nowy serial medyczny »Na sygnale«. Zapraszamy do Dwójki!”
  - 21:27:59 – 21:28:29 – „Już za chwilę w Dwójce komedia romantyczna »Monte Carlo«, jutro o 20:40 i 21:05 nowy serial medyczny »Na sygnale«, a o 21:40 w cyklu Kocham kino wzruszający film o genialnym wiolonczeliście »Solista«. Zapraszamy!”

Opisane przekazy wyczerpują określone w art. 4 pkt 23 ustawy znamiona autopromocji (autopromocją jest każdy przekaz pochodzący od dostawcy usługi medialnej mający służyć bezpośrednio lub pośrednio promocji jego audycji, towarów lub usług), stanowiącej na podstawie art. 4 pkt 17 reklamę. Ponieważ - zgodnie z art. 16a ust.5 ustawy - za przerwanie audycji uznaje się każde umieszczenie reklamy lub telesprzedaży w trakcie audycji, rozpowszechnienie ww. przekazów stanowi naruszenie art.16a ust. 7 ustawy, który zabrania przerywania w celu nadania reklam lub telesprzedaży audycji w programach publicznej radiofonii i telewizji, z wyjątkiem audycji, o których mowa w ust. 2 (dot. transmisji zawodów sportowych i innych wydarzeń zawierających przerwy).

Pismem z dnia 30 kwietnia 2014 r. (sygn. DM.600.64.1.2014) zawierającym ww. wykaz naruszeń, Organ poinformował Nadawcę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie ukarania Nadawcy na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy, a następnie pismem z 26 maja 2014 r. (sygn.DM.600.64.2.2014) - działając zgodnie z art. 10 § 1 kpa – w celu zapewnienia stronie możliwości czynnego udziału w każdym stadium postępowania, poinformował o prawie Nadawcy do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia, jak również o fakcie, iż po tym terminie zostanie podjęta decyzja w sprawie.

W piśmie z dnia 20 czerwca 2014 r. spółka Telewizja Polska S.A. przesłała wyjaśnienia w przedmiocie postępowania. Stwierdziła m.in., że - cyt.: **„Zarząd Telewizji Polskiej S.A. wraz z dyrektorami jednostek programowych dokładnie przeanalizował zaistniałą sytuację i uznał, że nastąpiło niedopatrzenie ze strony osób odpowiedzialnych za działania promocyjne, wynikające z błędnej interpretacji przepisów. Aby zapobiec tego typu sytuacjom zostały zorganizowane specjalne szkolenia podczas których dokładnie są omawiane prawne aspek-**

ty działalności reklamowej, ze szczególnym uwzględnieniem zmian jakie wprowadziła implementacja Dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych oraz spowodowana tym faktem nowelizacja ustawy o radiofonii i telewizji.(...). Aby wyeliminować podobne zdarzenia jednostki programowe przygotowują obecnie nowe formy promocji własnej, które będą analizowane m.in. pod kątem ich zgodności z obowiązującymi przepisami”. Nadawca zwrócił się również z prośbą do Organu o potraktowanie całej sprawy jako incydentalnej oraz uwzględnienie, że zdarzenie nie było spowodowane wolą nadawcy naruszenia obowiązujących przepisów, a wynikało z błędnej interpretacji zasad określonych w ustawie.

II.

W związku z wyżej opisanymi wnioskami płynącymi z analizy materiałów emisyjnych oraz przyznaniem przez Nadawcę, że doszło do naruszenia wskazanych w sentencji niniejszej decyzji przepisów ustawowych, działając na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy - **postanowiono jak w sentencji.**

Art. 53 ust. 1 ustawy jako jedyną przesłankę wymierzenia kary pieniężnej na jego podstawie wymienia naruszenie któregoś z wymienionych w nim przepisów. W wypadku stwierdzenia takiego naruszenia Przewodniczący KRRiT jest obowiązany do nałożenia określonej w nim kary pieniężnej. Odpowiedzialność za ww. naruszenie ma charakter obiektywny, jest niezależna od istnienia winy po stronie nadawcy, jak również nie można się od niej uwolnić poprzez podjęcie czynności mających na celu uniknięcie dokonywania dalszych naruszeń w przyszłości.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy, jeżeli nadawca narusza obowiązek wynikający z przepisu art. 16a ust. 7 ustawy Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną w wysokości do 50 % rocznej opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością przeznaczoną do nadawania programu. Opłata ta w przypadku programu TVP 2 w roku 2014 wynosi 987 760 zł (słownie: dziewięćset osiemdziesiąt siedem tysięcy siedemset sześćdziesiąt złotych). W związku z powyższym górna granica kary mogła wynieść 493 880 zł (słownie: czterysta dziewięćdziesiąt trzy tysiące osiemset osiemdziesiąt złotych). Kara w wysokości 25.000 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy złotych) została wymierzona poniżej górnej wysokości.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Przewodniczący Krajowej Rady kierował się przesłankami określonymi w przywołanym art. 53 ust. 1 ustawy, tj. zakresem i stopniem szkodliwości naruszenia, dotychczasową działalnością nadawcy oraz jego możliwościami finansowymi. W zakresie dotychczasowej działalności nadawcy Organ wziął po uwagę, że w latach 2004-2014 spółka Telewizja Polska S.A. była za naruszenie przepisów ustawy, na mocy decyzji Przewodniczącego KRRiT, karana czternastokrotnie, w tym jednaście decyzji dotyczyło naruszenia przepisów regulujących rozpowszechnianie przekazów handlowych. W opinii Organu dotychczasowe naruszenia były częste. Na wysokość kary wpłynęła również przekazana przez Nadawcę informacja o zorganizowaniu specjalnych szkoleń mających na celu omówienie prawnych aspektów działalności reklamowej, ze szczególnym uwzględnieniem zmian jakie wprowadzała implementacja dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych oraz spowodowana tym faktem nowelizacja ustawy. Nadawca, aby wyeliminować podobne

zdarzenia, zobowiązał się też do przygotowania przez jednostki programowe nowych form promocji własnej, analizowanych m.in. pod kątem ich zgodności z obowiązującymi przepisami.

Przy ocenie zakresu i stopnia szkodliwości naruszenia uwzględniono fakt jego dokonania w audycji emitowanej w paśmie popołudniowym, które charakteryzuje się znaczną oglądalnością, w programie ogólnodostępnym, rozpowszechnianym nieodpłatnie na obszarze całego kraju przez nadawcę publicznego, wobec którego powinny być stosowane standardy najwyższej jakości programu. Organ wziął pod uwagę także rodzaj naruszonych dóbr i obowiązków, stwierdzając, że Nadawca dokonał w ten sposób komercjalizacji treści audycji kosztem jej integralności, a także stworzył możliwość wprowadzenia publiczności w błąd co do charakteru przekazu. Ograniczenia w zakresie przekazów handlowych mają zasadnicze znaczenie dla jakości odbioru programów przez widzów.

Ocenione zostały również możliwości finansowe Nadawcy, w tym fakt, że w 2013 r. spółka Telewizja Polska S.A. osiągnęła przychody ogółem w wysokości 1 430 239 957 zł (słownie: miliard czterysta trzydzieści milionów dwieście trzydzieści dziewięć tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt siedem złotych).

Z uwagi na powyższe została wymierzona kara w wysokości 25.000 zł.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 i 2 ustawy o radiofonii i telewizji w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2014 r, poz. 101, z późn. zm.) stronie przysługuje odwołanie od niniejszej decyzji do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Gospodarczego za pośrednictwem Przewodniczącego KRRiT w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Jan Dworak

Otrzymują:

1. Telewizja Polska SA
2. Departament Budżetu i Finansów w Biurze KRRiT
3. Departament Mediów Publicznych
4. Departament Monitoringu w Biurze KRRiT
5. Departament Regulacji w Biurze KRRiT
6. a/a